

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Ek/1070/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118304983
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118304983.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: S.. K. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXXX/X, XXX XX P. proti povinnej: K. E., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt R. č. XXX, XXX XX P. na N., o vymoženie 13.095,19 EUR, vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Albín Božek, so sídlom exekútorského úradu: Námestie mieru 7, 908 51 Holíč, pod sp. zn. 11EX 344/2018, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 3. októbra 2019, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 3. októbra 2019 zamietla.

II. Oprávnenému voči povinnej nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1070/2018 zo dňa 3. októbra 2019 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 02. 07. 2018 domáhal od povinnej vymoženiu 13.095,19 EUR na základe exekučného titulu, ktorým je Uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 50C/329/2015-52 zo dňa 27.05.2016, ktoré vo vykonávanej časti (v tretej výrokovej vete) nadobudlo právoplatnosť dňa 30.06.2016 a vykonateľnosť dňa 16.07.2016 (ďalej len „exekučný titul“). Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 25. 07. 2018 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Albínovi Božekovi, so sídlom exekútorského úradu: Námestie mieru 7, 908 51 Holíč, ktorý ju vedie pod sp. zn. 11EX 344/2018. Súdny exekútor doručil povinnej upovedomenie o začatí exekúcie dňa 07. 08. 2018. Povinná podala u súdneho exekútora osobne dňa 15. 08. 2018 návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia upovedomenia o začatí exekúcie podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Dňa 21. 11. 2018 predložil súdny exekútor súdu návrh na zastavenie exekúcie spolu s prílohami na rozhodnutie podľa § 61k ods. 5 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Povinná sa návrhom na zastavenie exekúcie domáhala zastavenia exekúcie súdom podľa §61k ods. 1 písm. a) a d) a ods. 2 Exekučného poriadku s odôvodnením, že po vzniku exekučného titulu, avšak ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie nastali skutočnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Podľa povinnej mal oprávnený podľa exekučného titulu nárok na zaplatenie sumy 20.000 EUR. Dňa 13. 07. 2016 oprávnenému bankovým prevodom zaplatila 6.904,81 EUR. Voči zvyšku dlhu v sume 13.095,19 EUR bol zo strany povinnej dňa 11. 07. 2016 uplatnený jednostranný zápočet vzájomných pohľadávok. Povinná má za to, že vykonaním zápočtu bola pohľadávka oprávneného do výšky 13.095,19 EUR uspokojená a zanikla. Vymáhaný dlh oprávneného tak podľa povinnej zanikol už pred podaním exekučného návrhu. Povinná na podporu svojich tvrdení predložila súdu výpis z účtu v banke (Tatra banka), preukazujúci úhradu vo výške 6.904,81 EUR dňa 13. 07. 2016 a oznámenie o vykonaní vzájomného zápočtu z 11. 07. 2016. Na podania oprávneného doručené súdnemu exekútorovi

prostredníctvom e-mailovej komunikácie zo dňa 30. 08. 2018 (predloženie plnomocenstva) a 21. 11. 2018 (vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie) bez autorizácie podľa osobitného predpisu súd neprihliadal, pretože neboli súdnemu exekútorovi (a ani súdu) doručené v listinnej podobe v lehote 10 dní (§ 125 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok).

2. Súd po preskúmaní návrhu povinnej na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že obranu povinnej, že na základe jednostranného započítania vzájomných pohľadávok bola pohľadávka oprávneného vymáhaná v tomto exekučnom konaní vo výške 13.095,19 EUR uspokojená a zanikla, nie je možné považovať za dôvodnú. Poukázal na skutočnosť, že právne dôvody zániku záväzkov sú všeobecne upravené v ustanoveniach § 559 až § 587 Občianskeho zákonníka. Medzi dôvody zániku záväzkov nepochybne patrí aj započítanie (§ 580 - 582). Započítanie pohľadávok môže nastať dohodou (dvojstranným právnym úkonom) alebo jednostranným právnym úkonom (kompenzačným prejavom). Platí všeobecné pravidlo, že ak právna skutočnosť spôsobujúca zánik vymáhaného nároku nastane po vzniku exekučného titulu, exekučný súd konanie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastaví. Z uvedeného pravidla však existuje výnimka, zakotvená v § 61e Exekučného poriadku, kedy exekučný súd exekúciu nezastaví, ak po vzniku exekučného titulu nastalo jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky povinného. Na túto skutočnosť exekučný súd v zmysle uvedeného ustanovenia neprihliadne. To znamená, že ak by aj k platnému jednostrannému započítaniu došlo a pohľadávka oprávneného de iure zanikla, na jej zánik sa v exekučnom konaní neprihliadne. Súd však dodáva, že § 61e Exekučného poriadku nemá vplyv na platnosť kompenzačného prejavu, nakoľko z hľadiska hmotného práva je prípustné započítať nejudikovanú pohľadávku proti judikovanej pohľadávke. Môže tak teda vzniknúť stav, kedy sa v exekučnom konaní vymáha pohľadávka, ktorá neexistuje. V takom prípade sa povinná môže domáhať svojho práva samostatnou žalobou na všeobecnom súde. Nová právna úprava exekučného konania účinná od 01. 04. 2017 tak v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou nepripúšťa, aby povinný v konaní vzniesol námietku jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky. Úlohou exekučného súdu pri námietke jednostranného započítania preto nie je posudzovať ako predbežnú otázku, či pohľadávka povinného voči oprávnenému existuje (jej právny dôvod, výška, atď. podľa toho, v akom rozsahu sú relevantné právne skutočnosti medzi účastníkmi sporné), ale exekučný súd na uvedenú skutočnosť neprihliada. Súd ďalej doplnil, že predpokladom pre kvalifikované uplatnenie inštitútu započítania pohľadávky povinným v návrhu na zastavenie exekúcie je existencia pohľadávky judikovanej súdom, prípadne dohoda účastníkov právneho vzťahu o vzájomnom započítaní. Z návrhu povinnej na zastavenie exekúcie nevyplýva, že pohľadávka započítaná medzi oprávneným a povinnou je priznaná exekučným titulom, resp. že medzi povinnou a oprávneným došlo k dohode o započítaní, čoho následkom je, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla také skutočnosti a nepredložila také dôkazy, ktoré by boli dôvodom na zastavenie exekúcie. Keďže povinná v návrhu na zastavenie exekúcie neuniesla dôkazné bremeno ohľadom tvrdení existencie pohľadávky spôsobilej na započítanie, a teda nepredložila súdu exekučný titul, na podklade ktorého by mohla voči oprávnenému viesť exekúciu alebo inú dohodu o vzájomnom započítaní pohľadávok (dvojstranný právny úkon), nemal súd existenciu vzájomnej pohľadávky povinnej za preukázanú. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že oprávnený sa v exekučnom konaní domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Súd preto prijal záver, že v návrhu na zastavenie exekúcie povinná nepreukázala žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku a tak bránili v pokračovaní exekúcie.

3. Povinná konštatované uznesenie súdu napadla sťažnosťou, v ktorej žiadala sťažnostný súd, aby napadnuté uznesenie zmenil tak, že jej návrhu na zastavenie exekúcie vyhovie a rozhodne o zastavení exekúcie. Napadnuté uznesenie podľa jej tvrdení vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zopakovala, že exekučný titul vznikol na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava II. zo dňa 27. 05. 2016 na sumu 20 000,- EUR. Povinná na exekučný titul uhradila vzájomným zápočtom 11. 07. 2016 sumu 13095,19,- EUR a prevodom 6904,81 EUR na účet oprávneného dňa 13. 07. 2016. Pohľadávka oprávneného tak bola plne uspokojená dňom 13. 07. 2016, teda ešte pred začatím exekučného konania. Exekučné konanie začalo 02. 07. 2018 bezdôvodne, vymáhaná pohľadávka v tom čase už neexistovala a oprávnený v podanom návrhu započítanie vedome zatajil. Návrh na zastavenie exekúcie bol podaný riadne a v zákonnej lehote. Súd zásadne pochybil, keď na posudzovanú vec retroaktívnym spôsobom aplikoval ustanovenie § 61 e Exekučného poriadku účinné až odo dňa 01. 04. 2017, a neprihliadal tak na zánik pohľadávky zo dňa 13. 07. 2016. Povinnosťou súdu bolo preto podľa názoru povinnej prihliadnúť na zánik pohľadávky a exekúciu zastaviť.

4. Oprávnený sa k sťažnosti povinnej na výzvu súdu nevyjadril, keď zásielka s výzvou súdu na vyjadrenie k podanej sťažnosti mu bola doručená postupom podľa § 111 ods. 3 CSP.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia a poskytuje primeranú odpoveď aj na povinnou uplatnené dôvody sťažnosti, v ktorej sa povinná proti exekúcii opätovne bránila tvrdením, že vymáhaná pohľadávka zanikla započítaním ešte pred začatím exekučného konania.

11. Sťažnostný súd plne súhlasí so závermi súdu vyjadrenými v preskúmanom rozhodnutí, podľa ktorých súd exekúciu zastaví podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ak po vzniku exekučného titulu nastala právna skutočnosť spôsobujúca zánik vymáhaného nároku. Z tohto všeobecného pravidla (lex generalis) však existuje výnimka zakotvená v § 61e Exekučného poriadku (lex specialis), ktorá aj podľa názoru sťažnostného súdu dôvodnosť obrany povinnej (zánik vymáhaného dlhu započítaním) proti exekúcii v posudzovanom prípade nepripúšťa. V zmysle § 61e Exekučného poriadku sa po začatí exekúcie neprihľadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne iba vtedy, ak započítava judikovanú pohľadávku (tiež osvedčenú exekučným titulom) alebo ide o započítanie vzájomných pohľadávok dohodou účastníkov, čo v danom prípade nebolo preukázané, resp. povinná túto skutočnosť ani netvrdila a súdu predložila jednostranný zápočet svojej (nejudikovanej) pohľadávky voči pohľadávke oprávneného priznanej exekučným titulom. Slovné spojenie „po začatí exekúcie“ je potrebné vykladať „largo sensu“ tak, že exekučný súd neprihľadne na započítaciu námietku nejudikovanej pohľadávky, pričom je bez významu, či kompenzačný prejav bol doručený oprávnenému pred začatím exekúcie, alebo až po jej začatí. Opačný výklad by viedol k popretiu účelu a zmyslu tohto ustanovenia, ktoré je vyjadrením snahy zákonodarcu redukovať okruh potenciálne sporných skutočností, ktoré má riešiť exekučný súd, a tým exekučné konanie zrýchliť. Podkladom pre zavedenie tohto ustanovenia do Exekučného poriadku bolo poznanie vychádzajúce zo súdnej praxe, že možnosť namietať jednostranné započítanie by mohla byť zo strany povinného zneužitá na zdržovanie exekučného konania, najmä ak povinný uviedol nepravdivé tvrdenia o tom, že má voči oprávnenému pohľadávku, a ak bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie na vyhodnotenie pravdivosti týchto

tvrdení, ktoré patrí do základného sporového konania, a nie do konania vykonávacieho (k tomu porovnaj Števček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 1072.). V súlade s uvedeným výkladom súd s poukazom na § 61e Exekučného poriadku vždy zamietne návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný namieta jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky. Správe potom postupoval súd, keď návrh povinnej na zastavenie exekúcie opierajúci sa o jednostranný zápočet nejudikovanej pohľadávky zamietol.

12. Sťažnostný súd ďalej dopĺňa, že z predloženého oznámenia povinnej o vykonaní vzájomného zápočtu zo dňa 11. 07. 2016 súd považoval za zistené, že započítavaná pohľadávka povinnej predstavuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania bytu na Narcisovej 10 v Bratislave nad rozsah spoluvlastníckeho podielu za obdobie od 04. 01. 2014 do 31. 01. 2015 spolu s úrokom z omeškania a náhrady za súdny poplatok, uplatnených povinnou voči oprávnenému v spore vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 18C/71/2015, nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu užívania bytu na Narcisovej 10 v Bratislave nad rozsah spoluvlastníckeho podielu za obdobie od 01. 02. 2015 do 30. 06. 2016 spolu s úrokom z omeškania, ako aj nárok na náhradu za platby uhradené za oprávneného povinnou, t.j. pohľadávky v celkovej sume 13095,19,- EUR. Z predloženej doručky vyplýva dátum doručenia jednostranného započítacieho prejavu oprávnenému dňa 13. 07. 2016.

13. Osobitne súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že tvrdenie povinnej, podľa ktorého doručením započítacieho prejavu oprávnenému si splnila svoju povinnosť preukázať existenciu svojej pohľadávky, nemôže byť považované za akceptovateľné. Ako už bolo uvedené vyššie, uplatnenie započítacej námietky samo osebe môže byť dostačujúce vtedy, ak pohľadávka, ktorá sa má započítať, bola právoplatne prisúdená (judikovaná), prípadne vtedy, ak protistrana pohľadávku uznáva, resp. ju nepopiera (m. m. II. ÚS 228/09, I. ÚS 393/2015, I. ÚS 311/2020). V danej exekučnej veci je minimálne časť pohľadávky povinnej stále spornou (v spore medzi povinnou a oprávneným sa má podľa obsahu započítacieho prejavu viesť konanie pred Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 18C/71/2015) a nie je preto vhodná na započítanie s nespornou vykonateľnou pohľadávkou oprávneného priznanou exekučným titulom (porovnaj napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 2 Obo 45/2004 zo dňa 26. 01. 2005).

14. Na podporu svojej argumentácie sťažnostný súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 311/2020-23 zo dňa 23. júna 2020, kde ústavný súd konštatoval, že z ústavnoprávneho hľadiska nie je dôvod na spochybňovanie záverov, že započítanie pohľadávky zo strany sťažovateľky nie je možné uznať nie len z dôvodu absencie judikovaného exekučného titulu, ale už pre samotnú spornosť tejto sťažovateľkou predloženej pohľadávky na započítanie.

15. Nesprávna je aj argumentácia povinnej, že súd pochybil, keď na daný prípad retroaktívne použil ustanovenie § 61e Exekučného poriadku.

16. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. Pravidlá pre pridelovanie vecí exekútorom podľa § 55 ods. 4 a 5 sa použijú len s ohľadom na veci pridelené podľa predpisov účinných po 1. apríli 2017.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh oprávneného na vykonanie exekúcie bol súdu doručený dňa 02. 07. 2018, na toto exekučné konanie správne súd aplikoval Exekučný poriadok v znení účinnom po 1. apríli 2017, vrátane ustanovenia § 61 e Exekučného poriadku. Exekučný poriadok má povahu procesnoprávnej normy a podľa základných aplikačných zásad procesného práva súd aplikuje na právne vzťahy procesnoprávne normy účinné v čase vedenia resp. iniciovania súdneho konania.

18. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať osobitné dokazovanie k skutkovým okolnostiam, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli

kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania (I. ÚS 119/2020-13 zo dňa 3. marca 2020).

19. Na základe zistených skutočností a výkladu súvisiacich právnych noriem súd dospel k záveru, že povinná ani v konaní o sťažnosti neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Z uvedených dôvodov súd podanú sťažnosť podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol, pretože ani v sťažnostnom konaní (v obsahovom súlade s preskúmaným rozhodnutím) nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie.

20. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

21. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

22. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

23. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieňa zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) a to tak, že neúspešný účastník je povinný nahradiť úspešnému účastníkovi konania preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené trovy, ktoré tento vynaložil v súvislosti s uplatnením alebo bránením svojho práva. V zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, exekučný súd súčasne rozhoduje o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške (k tomu porovnaj aj § 199d Exekučného poriadku). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinnej zamietol), voči povinnej mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si v sťažnostnom konaní žiadne trovy konania voči povinnej neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli, keďže sa k sťažnosti povinnej nevyjadril. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, žiadne trovy konania o sťažnosti neuplatnil a ani mu žiadne trovy konania nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP a čl. 17 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani mu žiadne trovy v konaní nevznikli, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Z uvedených dôvodov súd oprávnenému voči povinnej nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (I. výrok) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (II. výrok) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (I. výrok) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (II. výrok) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).